Ч. 44 (11.298). Львів, неділя 26. лютого 1928. Poсztowa opłaѣ, сплачено ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В справі оголошень звертатися до адміністрації. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

18 Всі українці голосують на одиноку правдиво національну українську листу 18

Те, що найважніше.

Львів, 25. лютого 1928.

Окружні виборчі комісії уневажнили цілу низку зголошених кандидатських лист. Одні з тих лист мали справді не лише всякі формальні недокладности, але й сутні недоладности. Були це здебільшого листи індивідуальні, особисто-амбіціонерські. Та поруч них уневажнено й листи партійні, бльокові, щодо яких треба було „формальности" підшукувати, а головно надавати їм спеціяльну дрібничкову інтерпретацію, щоби промостити і прочистити дорогу для продержавної або усоюзнених з нею лист.

В звязку з широко закроєною уневажнюючою діяльністю окружних комісій, особливо на „кресах" — виявилося, що виборча ординація, хоч яка вона подрібна, спеціяльна, нюансово-точна, то всеж таки її дефекти просто страшні. Під формальним оглядом вона продумана до останніх подробиць, але під мериторичним, сутнім на кожному кроці стрічається не лише щілини, але глибокі западні і пропасті. Виявляється, що уневажнена з „формальних причин" листа є засуджена на зірвану. З хвилею, коли окружна виборча комісія видасть про неї свій осуд, та листа повинна розплистися, зникнути, перейти в небуття, а одночасно й голоси тих десяток тисяч виборців, що стоять за нею. До скінчення виборчого акту, до хвилі переведення виборів нема ніякого правного засобу, щоби реституувати безосновно уневажнену листу.

Змагаючи до збереження чистоти виборів і недопущення до адміністраційних помислів, виборча ординація віддає справу виборів в руки судейських, а не адміністраційно-політичних чинників. Спираючись на цій основі, повновласники уневажнених лист внесли скарги, відкликання до Найвищого Суду, шукаючи справедливости у найвищій судовій інстанції. Та Найв. Суд не приступив до мериторичного розгляду внесених відкликів, уважаючи, що їх внесено передчасно.

І справді: виборча ординація не говорить виразно про які-небудь виборчі відклики до судових інстанцій перед покінченням виборчого акту. Аж в 14 днів після проголошення висліду виборів кожний виборець може внести протести проти вибору посла або взагалі проти виборів (арт. 102). У виборчих справах рішає Найв. Суд. Згідно з арт. 107 виб. ординації

„Найвищий Суд уневажнить вибір посла або запротестовані вибори

1) коли буде стверджене, що в даній виборчій окрузі при виборах допускалися перекупств, вимушень, фальшування або якихнебудь обманств (podejść) у розмірах здатних змінити вислід виборів;

2) коли вибори переведено незгідно з постановами отсього закону, а довершені помилки (uchybienia) могли вплинути на вислід виборів".

Обсервуючи хід виборчої акції, треба ствердити, що у внесених скаргах Найв. Суд найде безліч матеріялу для уневажнення виборів у поодиноких округах. І тому в правничих колах, які вважають рішення поодиноких окружних виборчих комісій неслушними і безосновними під правним оглядом, зовсім слушно споdіваються, що Найв. Суд у багатьох випадках уневажнить вибори. Та питання лише, коли це станеться? Бо й тут закон не постановляє нічого щодо речинця, так що та справа може тягнутися в безконечність. Найв. Суд може якраз тоді винести своє рішення, коли кінчатиметься соймова каденція. Вірмо, що буде інакше, що Найв. Суд негайно після виборів розгляне внесені скарги, уневажнить вибори в деяких округах та спричинить нове розписання виборів.

Майже всі кандидатські листи уневажнили окружні виборчі комісії з „формальних причин". Не сутніх, не мериторичних, тільки формальних. Між іншим уневажнення лист 18-ки в рашівській і ковельській округах наступило з тієї причини, що бракувало вимаганих арт. 45 виб. ординації підписів 50-ти виборців. Як до того дійшло, як стопилися і розвіялися ті підписи, ми вже згадували. Та не в тому річ. Річ у тому, що це справа формальна. Автори тих уневажнень звертали увагу на дрібничкові формальности, штигулькаючи битим бюрократичним шляхом, а зігнорували духа закону. Бо вимога 50-ти підписів не є сутньою частиною виборчого акту, тільки превенційним засобом, щоби поставити стрим усяким льокальним амбіціонерам, людям громадянсько некваліфікованим, які масовим зголошенням своїх кандидатур могли-б просто осмішити вибори. Тому закон постановляє, що тільки така листа може бути важною, або: що тільки такий громадянин може стати кандидатом, за яким стоїть мінімум 50 виборців. Зовсім інакше треба дивитися на цю формальну передумову, коли мається до діла з партією, отже організацією масовою, за якою стоять тисячі і десятки тисяч громадян (виборців), а тим більше, коли мається до діла з бльоком партій. Тут вимога 50-ти підписів є справді тільки формальністю без найменшого сутнього значіння, бож нотарично відомо, що за партійною чи бльоковою листою стоять десятки тисяч зорганізованих громадян. Колиб підписи під кандидатською листою були сутньою частиною виборчого акту, то партія може зібрати й тисячі підписів. Але тоді це вже не формальність, а сутній акт, не вже самі вибори. Ясно, що тоді само голосування сталоб уже неактуальним, бо письменна заява кількох тисяч виборців заступилаб голосування.

Отже сутнім є голосування, то є осередній акт виборців, то є те, що найважніше. Все інше має побічне значіння, а вже наскрізь формальною є вимога підписів під кандидатськими листами, тимбільше під листами збірними, партійними, бльоковими. Уневажнюючи такі листи, комісії чи інші чинники фактично позбавляють виборців їх основного, конституцією забезпеченого горожанського права, бо не дають їм спроможности проявити свою волю, виконати своє право, змушують їх кривити своєю душею і або стриматися від виборчого акту, або голосувати на чужі собі морально, політично і національно листи.

Щож має робити виборець, якого листу уневажнено з „формальних причин"? Очевидно, обстоювати своє право до кінця. Обороною в даному випадку буде голосування на уневажнені з „формальних причин" листи. Тому **українські виборці рашівської (47) і ковельської (56) виборчої округи повинні**, не зважаючи на їх уневажнення, **голосувати на 18-ку, на листу Українського Національно-Демократичного Обєднання, яка є одночасно листою непольських народів. Українські виборці** ділом повинні засвідчити, що уневажнення тих лист, за якими стоять десятки тисяч виборців, є цілком безосновне. Це є в даному випадку єдина форма протесту і єдиний засіб підтримати наглядно і мериторично нашу скаргу у Найв. Суді та спричинити розписання нових виборів в тих округах.

З тихої волинської сторони.

Упадок Сель-Роба. — Одинка і її сателіти. — РНО. — Жиди. — „Націоналісти" з „Української Ниви".

(Від нашого кореспондента.)

III.

Луцьк-Кремінець, половина лютого 1928.

Дехто може здивуватися: навіщо нападатися на радикалів за їхню окрему виборчу листу на Волині, коли там нібиже й так найсильніші Сель-роби і діло, можна, може йти хіба про „рештки"! Не виключене, що такі сумніви серед наших людей у Галичині виринуть, бо — знаю — у нас прийнявся погляд про велику, майже безконкуренційну силу Сель-Роба на Волині. І ось, саме цей погляд наскрізь помилковий. Справді, Сель-Роб **мав** на Волині чималі впливи, але нині їх майже зовсім **не має**. А причини цього у минулому й теперішньому такі:

На північних українських землях загальні політичні відносини такі, що 1) партійно-політична диференціяція щойно у перших початках, — власне взагалі ще її нема і 2) тому, що нема угрупування ідеольогічних течій ані партійно-політичних традицій, вся громадська робота спирається виключно на „фірмових" іменах одиниць (тому то, коли „фірмова парсона" міняє раз-у-раз „орієнтацію", у цілому громадському житті повстає хаос!). З того виходить, що на Волині досіль **ніяка** партія не мала (і не має!) своєї організаційної сітки. Сель-Роб був справді першою партією, котра пробувала це зробити. А що виступила на арену з гуком і шумом і операла на могутніх буцімто на Волині лівих настроях мас, здавалося, що дійсно Сель-Роб на Волині запанує. Здавалося, бо цього навіть ніхто докладніше не перевіряв, не зважаючи навіть на близький контакт з масами, обмеживши його до вузького кола просвітянської, а вини влади та браку охочих до праці сил дуже невеличкої, роботи. Цей контакт налагоджено щойно у звязку з виборами. І ось зразу виявилося, що значні впливи Сель-Робу це міт. Виявилося й чому: 1) передусім Сель-Роб заманював спершу до себе як новинка, як партія з грімкими гаслами й боєвим розмахом; швидко показалося, що за тим криком і шумом є порожня, брак ідейних цінностей і конкретної програми реальної роботи. Волинський селянин „лівий" лише на грунті негації існуючих порядків, але по суті абсолютно ані з соціялізмом не має нічого спільного, ані не прагне взорувати ся по зразкам — сходу. Він швидше „розкусив" сель-робів і прохолодів: він далеко не такий політично несвідомий, як собі дехто представляє, а низка масових політичних волинських процесів зробила тут чималу освідомлюючу роботу. 2) Сель-Роб зовсім позбавлений інтелігентських сил. Світилами його інтелігенції є відомі чотири посли й один сенатор, чотири малоосвічені народні вчителі й один селянин. Вони то стали в краю піонірами ліво-соціялістичного руху, а по кожний з них зокрема і всі укупі такі соціялісти, як китайські мандарини, при чому жаден із них і теоретично не має зеленого понятя про соціялізм (соціялізм, це для Маліцки, Братуня, Ковальського чи Чучмая дерева у африканському пралісі!), то й насаджування отого соціялістичного вірую ішло як з каменя. Ішла дискредитація за дискредитацією, а помогали до неї занадто менші пропагатори, ревні партійні неофіти, зрекрутовані з рядів... найгіршого шумовиння. Таким робом прийшла дискредитація і ідеї, і осіб і метод, і маса від Сель-Робу відсахнулась. Колиб не уневажнення сель-робівської 8-ки і бльокової 18-ки на Ковельщині і колиб була змога на цілій Волині перевести нормальний виборчий бій, Сель-роби безумовно вийшли би з виборів розгромлені, в найкращому випадку з 1—2 мандатами на загальне число 16. Тепер будуть прикриватися переслідуваннями влади, ковельською їхою рією, одібранням „Нашого Життя" — словом, грати мучеників і з мучеництва кувати новий капітал. І коли з двох остальних волинських округ, Луцька-Рівного та Кремінця-Дубна, здобудуть сель-роби мандати, то це буде заслуга виключно розбиття національного фронту на дві суперничуючі взаємно національні групи...

Так само, як збанкротував Сель-Роб збанкротувала широко реклямована волинська „націоналістична хрунівка", що репа par force „Українською Нивою". Велингандцість „підприємства" була така наглядна, що поволі випрофувалися з нього всі розумніші, яким таки не хотілося валяти за собою жертва. А хоч і дальше дехто з них почав цьому підприємстві пером і словом, то тишком без свідоства... завзято того ділу відрікаються ... пером ... словом — зрадив не ...

собі колишнього свого українського міністерського титулу. На фронті остався один Петя Певний, як стара фірмова персона. Тимбільше він нині озлоблений, розярений, і в своїй біщеності таке сердега виписує в „Українській Ниві“, що колишні власні його приятелі з дива не виходять. Геть, як то кажуть, на „Інкову суку“ війшов. Та з Петьою Певним і одна цікавіша історія. Отож, коли акції „єдиного національного фронту“ „Української Ниви“ настільки збанкротували, що не було на показ ані одного місцевого інтелігента, закинено ідею окремих виборчих лист і залишено тим іншим особам підшукання українських анонімних імен на дальші місця окружних лист „одинки“. Так і в Луцьку ні Кремінці українських „порядних“ лист нема. Зате виринула вона в Ковлі. Її нумер 37. На першому місці фігурує там якийсь магістратський урядовець Романенко, на другому міщанин Жорновський, на третьому — Петя Певний, як „літератор“ (чого ця література не витерпить!). Очевидно, що два перші анонімні найшлися там завдяки своїм гарно-звучним назвиськам і обовязані на випадок „побіди“ зректися у користь П. Певного. Все одно, ця листа не звернула би на себе нічиєї уваги, аж ось бахтарах, у Ковлі — ніде інде, тільки само в Ковлі! — уневажнюють і сель-робівську 8-ку і бльокову 18-ку, а уповноваженого сель-роб. лівиці арештують по дорозі до льокалю, де збирався зголосити 19-ку. І не стало ні одної української листи, крім — 37-ки Певного!! Дивний збіг обставин, правда?! В такій ситуації не трудно вже мандат добути. Можна би дістати його й без жадних штучок — вотеперішних стало би — але Петя ще не спочиває на лаврах і зо шкіри за мандатом лізе. Один приклад: бере научні церковні брошури проф. Огієнка, Річинського, Ортодоксова (псевдонім) і валить на обгортках книжочки „Про св. Кирила і Методія“ печатку: голосуйте всі за ч. 37!“ Джентельменські методи агітації в чистому стилю „літератора“ Певного. За 1080 золотих місячної „дієти“ — тьфу!...

Кілька слів про неукраїнські листи. Найбільше шуму 1-ка викликала в луцькій окрузі, а то завдяки двом чоловим кандидатам: поміщик князь Януш Радзівіл на 1. місці, жид-банкир Вісліцкі на другому. Коли зважити, що найбільшою польською силою на Волині є осадники з б. леґіоністів, легко зрозуміти, що оба ці імена не були серед луцьких поляків зустрінені з великою сердечністю. Кн. Радзівіл мусів оголошувати заяву під словом чести, що добутого мандату не зречеться на користь Вісліцкого; не приєднав цим для 1-ки жидів та не захопив і поляків: вони самі розуміють, що ця кандидатура для осередка української сільської провінції не дуже підходить. Врештою ситуація 1-ки з Луцьку подібна, як 37-ки у Ковлі: всі інші польські листи уневажнено! Очевидно, що на селі агітація за 1-кою йде українськими летючками (писані вони чистою літературною мовою, так і видно, що перекладав їх на українське якийсь український „літератор“). Звичайно, що агітатори 1-ки теж саме не доцінюють політичного розуму волинського селянина і на цій своїй помилці програють. Нпр. в одній такій відозві 1-ки під наг. „Громадяне!“ вказується на велику силу ріжних лист:

„Кожний з тих списків-нумерів, кожна партія оплюгавлює одна другу, виливає помиї на голови своїх противників та вихвалює лише себе, запевняючи, що вона найліпша, що лише вона дбає про нарід...“

І далі зараз-таки слідує лайка по черзі на кожну зголошену українську листу і кожну зокрема українську партію. Звичайно, що селянин моментально підмічує це: „а ви не лаєтеся і не хвалите тише самих себе?!“ Та й сама полеміка 1-ки дуже нефортунна. Нпр. про УНДО кажеться там:

„УНДО обіцяє ріжні блага небесні, гадаючи, що нарід їм повірє, навіть після того, як вони злигалися з жидівськими багатирями-сіоністами та за їхні гроші хочуть нашими голосами переволити до сойму жидівських богачів...“

І віди-то український сільський виборець не знає, хто таке Вісліцкі, — один із найбільших фінансових жидівських потентатів у Польщі!! — б в летючці летючки 1-ки: ціле оповідання під заголовком „Не скакала б дівка дрібно, коли б це їй непотрібно“, з відповідним „моральним сенсом“. Агітаційний аргумент, що 1-ка стоїть поза партіями і грізно партійну боротьбу поборює, не переконує людей: „коли вже є нумерок і листа, значить є своя партія!“ Але є й інші способи агітації за 1-ою: ось нпр. унеможливлення появи на Волині якоїнебудь іншої газети чи якогось взагалі друку, поза 1-ою...

Москалі виставили всюди листу „общерусскую“ під ч. 20. Всі їхні летючки на двох мовах: московській і українській. Ось одна квіточка:

„В Польщі живе богато міліонів руських — потомків стародавньої Русі, котрі називають себе руськими, українцями, малоросами, білорусами. Памятайте, що всі ми діти одної семї. Як в семї не всі діти однакові, так і наш великий руській нарід складається з дрібних віток...“ і т. д.

Агітатором тої листи бути неприємно: можна стати калікою, а то, чого доброго, й осиротити діток. Общеруська ліpика волинському селянинові страшенне не подобається.

Жиди стоять лавою за 18-ою. Це слід ствердити в імя правди. Здається, що волинські жиди взагалі характерніші, ніж галицькі, більш ідейні і політично більш сконсолідовані. Під репресіями притихнуть, але настроєм не піддаються, навпаки, живо реагують. І про жидів можна би сказати те, що сказано про Сель-робів: колиб дано можність свобідної виборчої конкуренції, то безумовно виявилося би, що однаково „Бунд“ чи „група трьох борід“ (Кіршбраун, Прилуцкі, Вісліцкі) не мають на Волині що діяти, а справжню силу мають лише сіоністи.

Вигляди 18-ки по округах такі: про плюси, — про патріотичний настрій, свідомість мас, традицію 16-ки з 1922 р., зрозуміння в масах потреби єдности і то не лиш української, але всіх меншостей, — говорено вже в попередніх дописах. Зресумую мінуси: наша листа в луцькій окрузі має ту слабу точку, що на 2-ох перших місцях немає нікого з самого Луцька; дальше: важкий удар завдано нам арештуванням чолового кандидата п. Серветника, людини дуже метної й енергійної; в Луцьку йде теж найгостріша акція в обороні 1-ки, себто Радзівіла. В кремінецькій окрузі знову найяскравіше розєднання, — тут мається на увазі особу С. Жука. В ковельській окрузі ситуація була найкраща: два чолові кандидати 18-ки, пп. Підгірський і д-р Річинський, мають таку особисту популярність у 4-ох повітах тої округи, що тамошня наша листа мала найкращі вигляди. Чи не дивно, що саме її уневажнено?! Ситуація у Ковельщині тепер така: остало там усього 5 лист (4 уневажнено, одної фізично не допущено): 1-ка, „Бунд“ (4), РНО (20), Кіршбраун (33) і Певний (37). Тому, що з 1-ки на 1-му місці кандидує відомий польський публіцист-лібeрал Йоахім Волошиновський (кол. ред. „Дзенніка Кійовского“), мабуть впаде на нього трохи голосів і жидівських. Українці мусять дбати, щоби бодай активною підтримкою не причинитись до побіди таких „представників народу“, яких нарід до цієї почести не запрошував. В 1922 р. виборчий дільник на Ковельщині був 22.000 (на 217.000 виборців і 100.000 голосуючих); очевидно, що при скасуванні всіх українських лист цей дільник впаде до мінімума і допоможе і Кіршбраунові і москалям і Петі Певному...

...Тиха волинська сторона, страшенно тиха. Розбурхують її від часу до часу і знову залишають її в тиші і безруху. Хай вибори нинішні завершаться найбільшою нашою побідою чи найбільшою поразкою, — все одно одну лише вони повинні принести нам науку: не дати довше цій тихій волинській стороні дрімати дрімотою більшости її дедавніх проводирів і засипкуватися її життям. Бо гарна ця волинська сторона і спрагнена життя.

І. Кедрин.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ДВАЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Нині в пятницю, публики на залі дещо більше. Ставили дальше внесення обор. обв., а потім промовляв військовий знавець кап. Белецький. В часі його промови на внесення прокуратора салю опорожнено і тої промови вислухав тільки трибунал, оборонці, лава присяглих і, очевидно підсудні.

Тому, що прокуратор не заявився ні „за“ ні „проти“ внесень оборони, полишаючи зрішення в цій справі в цілости трибуналові, трибунал відбуде завтра, в суботу, нараду в справі всіх тих внесень. З тої причини завтра розправи не буде.

—о—

Внески д-ра Михайла Волошина.

При кінці вчорашньої розправи обор. д-р Мих. Волошин поставив внесення на допущення і переведення отсих доказів:

1. З свідка Івана Калитяка, купця у Львові, вул. На Байках 14, на факт, що з початком 1925 р. свідок позичив обв. Головінському 400 ам. дол. на вексель.

2. Свідка Венедикта Ловицького, купця у Львові, вул. Янівська 78, на факт, що обв. Головінський до спілки з свідком спроваджував дерево залізницею в цілях зарібкових.

3. З свідків М. Біляхової, жінки адвоката і д-ра Кости Біленького, адвоката, обоїх в Городку, на факт, що обв. Головінський посередничив у справі купна-продажі вілли і в тій цілі приїздив до Городка в половині грудня 1926, в часі на 2 або 3 дні перед святом Миколая.

4. Відчитання в доказових цілях письмо генерального заступництва Андре Севчук, фірми Альоіс Вальдштайн, з дати Райхенберґ (Ліберець) з дня 12. 1. 1927 ч. 25/27, яке оборонець має в оригіналі, на факт, що дня 13. 4. 1926 обв. Головінський одержав заступництво цеї фірми та що в січні 1927 зофеловано йому продовження умови під доволі корисними умовинами.

5. З свідків Філіпа Коха і Кароліни Кохової, обоїх у Львові, вул. Длуґоша 26, на обставину, що обв. Головінський мешкав у них безперервно аж до свого арештування, що був завсіди ощадний, жив дуже скромно, з нічим не скривався і ніхто підозріливий до нього не заходив.

6. З свідків а) Ярослава Маренін, ревізора Союзу Ревіз. Українських Кооператив у Львові, Домініканська 11; б) Нестора Яціва у Львові, Хшановської 12; в) Е. Мурина, урядовця Рідної Школи, Львів Ринок 10, г) Івана Рипавого, урядовця Спілки Українських Агрономів у Львові, Валова 26; д) Данила Харамбуру, студ. філ. — усіх на факт, що в році 1924 ті свідки, як бувші старшини 6. бригади Української Гал. Армії, заложили комітет для видання історичних споминів про ту бригаду і на їх просьбу також обв. Головінський, як б. командант цеї бригади, надіслав кілька споминів та кілька своїх знимок (фотографій) з минувших літ; дальше на факт, що б. хорунжий цеї бригади Дмитро Волошак мав саме занятись редакцією видавництва цих споминів; а вкінці на факт, що поліція при нагоді ревізії в льокалі комітету, забрала часть тих історичних матеріялів, а осталша часть враз зі знимками (фотографіями) залишилась у Волошака.

7. Відчитати в доказових цілях оголошення, друковане в нескофіскованому ч. 68 час. „Діла“ з 28. березня 1926, на факт, що цей комітет бувших старшин 6. бригади публично в пресі взивав усіх старшин і стрільців тої бригади, щоби присилали свої записки, спомини, нариси, документи і знимки (фотографії) в цілі видання їх в історичному альманаху.

8. З свідків обоїх пп. Кохів, як вище і Петра Смика с. Теодора, фірмана в Махнові коло Рави Руської, на обставину, що перед феріями в році 1926, а зокрема в місяцях травень, червень і липень (перед шлюбом) обв. Головінський дуже часто перебував у Махнові, доїжджаючи зі Львова і що поза Махнів і Львів нікуди не виїздив.

9. З свідка Петра Смика с. Теодора, як вище, на факт, що як фірман возив п. Мирославу Головінську й обв. Головінського дня 1. грудня 1926 по пенсію до Рави, що обв. Головінський вже на два дні перед першим грудня був у Махнові та що відтак по повороті з Рави до Махнова був там ще кілька днів; дальше з свідка Якова Коваліва, дяка в Раві Руській, на факт, що він був теж при тім, як о. парох Твердохліб показував обоїм Головінським малюнки в церкві в Раві.

10. З свідка Іванни Зайцевої, жінки священика в Любичі Княжі, п. Любича Королівська, на обставину, що у вересні 1925, а зокрема в часі між 7. і 12. вересня приїхала до Махнова, бачила там обв. Головінського та що обоє Головінські тоді свідкові оповідали, що саме Головінський робить приготування, щоби ще в сьому місяці (вересень 1925) відбути шлюб.

11. З свідків а) Богдана Паньківського, студ. унів. у Львові, Чарнецького 26, б) Діонізія Гасюка, студ. унів. у Львові, Пільнікарська 10, на обставину, що обв. Головінський є для них зовсім незнаною особою та що ніколи, а тим менше в дні 16. І. 1927 не були з ним на вулиці Стрілецькій у Львові.

12. З свідка Петра Бубели, возьного при заліз. Знесіння (Кольонія) ч. 524, на факт, що обв. Головінський є для нього зовсім невідомою особою, що він з ним не мав ані не має ніяких діл чи інтересів, а зокрема, що дня 14. І. 1927 ні пок. Головінський ані ніхто до нього до дому на Знесіння не заходив.

13. Свідка Мирослави Головінської, жінки обв., на факти під 8, 9 і 10. і на обставину, що в році 1926 вручила обв. Головінському 200 ам. дол. зі своїх ощадностей.

14. Відчитати Діярій 450 (свідок Литвинець Ян).

Після того обор. д-р Волошин ставив внесення щодо обвинувачених Гретчаків і просив покликати на ріжні обставини як свідків д-ра Ол. Дереша, адв. в Долині, Осипа Майхровича, дир. кооп. в Сихова к. Долини, Андрія Штеня з Долини і Ярослава Гладія, урядн. магістрату в Долині. На факт непрацьовитости і взагалі слабого характеру і вдачі св. Тисяка обор. д-р Волошин поставив теж ряд свідків.

Додаткові внесення д-ра Шухевича.

Опісля поставив ще додатково кілька внесень адв. д-р Шухевич. Зокрема домагався допущення як свідків пп. Богдана Паньківського і Дениса Гасюка а також адв. д-ра Е. Гальперна у Львові і сл. суддю д-ра Н. Вонтора в Кракові, який віз слідство в краківській справі. Дальше обор. Шухевич просив покликати ще раз на розправу св. Василя Дячука, відчитати деякі акти краківського суду проти Пашкевської і тов. і відчитати зізнання свідків Тарнавського і Собе

*

Розправа в пятницю зачалася зі значним опізненням. Предсідник витягнув з актів записку, яка приписується обв. Ів. Вербицькому (в ній є спис військових формацій), а також один лист Ів. Верб. до обв. Яницької і подав їх лаві суддів присяглих до перегляду. Також передав лаві присяглих ту картку, яку обв. Лісь мав скинути при своїм арештуванні. Опісля передавав ще інші карточки й записки.

При перегляді одної такої записки зголосився до слова обв. Ів. Вербицький і заявив, що то він її не писав. На внесення д-ра Старосольського предсідник велів сісти при однім столі обв. Іванові й Михайлові Вербицьким і подиктував їм зміст тої картки. Опісля порівнював їх письма з письмом тої картки і сказав до Ів. Вербицького: Таж то не ваш звичайний спосіб писання, але цілком інший! На це Ів. Верб. відповів: Так, але я вмів гаразд написати так, як тоді...

З черги поставив цілу низку внесень до-

гічно свого клієнта Дармохвала обор. д-р Павенцький.

Після того зарядженно павзу.

По павзі предсідник заявив, що тепер будуть говорити військові знавці. Прокуратор домагався опорожнення салі з уваги на те, що кожна держава береже свої військові тайни, отже годі тут про такі справи говорити на явній розправі. Оборона в цій справі не висказувалася і предсідник зарядив тайну розправу.

При кінці вишньої розправи поставив ще кілька внесків обор. д-р Шухевич. Деякі з них (дотичнo особи й ролі ґен. Гесмана) мають просто революційний характер і ми їх подамо завтра.

Продовження розправи в понеділок.

Радянська Україна

Сировинна база для текстильного промислу на Україні.

Наркомзем подав до Укрекономнаради докладну записку, де висвітлює розвиток сировинної бази для текстильної промисловости на Україні. Наркомзем зазначає, що кліматичні, ґрунтові та економічні умови багатьох районів України, забезпечують цілковито можливість розвитку низки прядильних культур — конопель, кенафу, льону, бавовнишника, кендира, і ластовника. Зі всіх названих культур на Україні розвинуте в товаровій формі тільки культура конопель. Загальна засівна площа конопель на Україні складає 145.000 дес. З них до 100.000 дес. мають виключно споживчий характер. Таким чином на товарні коноплі припадає лише 45.000 дес. Проте й зазначена кількість засівної площі могла би забезпечити потреби внутрішньої промисловости а також в деякій кількости моглаб піти на експорт. Умовою для цього є нормальний врожай — 40 пудів з десятини, що дасть в загальній масі 1,800.000 пудів. Промислової культури кенафу ще нема на Україні, але досвідні його засіви мали місце в 1926-27 р. на площі до 60 дес. Ці пробні засіви показали цілковиту можливість успішної культури кенафу на волокно, а також можливість забезпечити засіви кенафу українським насінням. В цьому році буде переведено в радгоспах та на дослідних станціях досвіди засіву кенафу на площі декілька сот десятин, а протягом найближчих пяти років можна буде утворити на Україні площу під кенафом до 15.000 дес., що дасть продукції понад 500.000 пудів. Ця кількість продукції зможе покрити одну третину потреби української джутової текстильпромисловости в волокні кенафу. Культура льону проводиться на Україні в ширших розмірах тільки на Поліссі. Проте й там з загальної кількости засіву 22.000 дес., тільки 200—300 дес. зайняті під товаровою культурою льону, що призначено на волокно. Щоб поширити культуру льону, Наркомзем намітив провести в 1927-28 р. контрактацію в розмірі 3.000 дес. Щодо культури бавовнишника, то досвід показує, що його можна розводити на півдні України без зрошення й одержувати таким чином урожай в розмірі 30 пудів з десятини. Ще більше має шансів культура бавовнишника на зрошеній землі. З інших прядильних рослин для південної України може бути прийнята культура кендира та високої італійської конопли, а також ластовника. Щодо вовняної сировини для текстильної промисловости на Україні, то в цьому році „Добробут" має заготовити 5.000 пудів мериносової вовни, 10 тисяч цигайської та 15 тисяч пудів руської, напів грубої. Пятирічний перспективний плян Наркомзему в галузі вівчарства намічає лише якісні, а не кількісні зміни в розвиткові вівчарства на Україні.

НОТА ВАЛЬДЕМАРАСА ДО ПОЛЬЩІ.

Варшава, 24. лютого 1928.

З Ковна повідомляють, що Вальдемарас підписав ноту до Польщі і нині спеціяльним курієром буде вислана до Польщі та доручена польському послові. Вальдемарас годиться принципіяльно почати переговори з Польщею під умовою, що в нарадах братиме участь делегат Ліґи Націй.

НОВИНКИ.

— **ВВАЖАТИ НА ВИБОРЧІ КАРТКИ!** **Згідно з законом на картці до голосування не може бути крім голої цифри ніякого іншого знаку: ні точки, ні протинка, ні риски. Отже на картці мусить стояти тільки сама цифра: 18. Всякі знаки, чи то наведення, чи точки, чи протинки недопустимі! Якісь невідомі, але напевно заінтересовані в уневажнюванні карток 18 чинники, поширюють між виборцями картки з точками, протинками і рисками. Всі картки з такими знаками комісії будуть на основі закону уневажнювати. Тому треба на те дуже а дуже вважати і перестерігати наших виборців перед такими картками.**

— **Арешти.** В Дубні арештувала поліція дня 23. ц. м. б. посла і голову Української Парляментарної Репрезентації **Сергія Круцького** за те, що протестував проти заліплювання плякатів 18-ки афішами „одинки". В тюрмі відібрали від арештованого хусточку, шлейки і шнурівки від черевиків, щоби „не повісився". — Дня 22. ц. м. арештувала поліція в містечку Козині Дубенського повіту **Шеремету Сергія** за те, що ніс виборчу літературу Українського Нац.-Дем. Обєднання. При арештуванні мали його поважно побити, що ствердив тюремний лікар при оглядинах.

— **Ліві діячі на волі.** В четвер (23. ц. м.) випущено з львівської тюрми арештованих перед 20-ти днями лівих політичних діячів, а саме Вальницького (ред. „Сель-Робу"), Хімчина (голову партії Сель-Роб-Лівиця), Крайківського (ред. „Нашого Слова"), Хобу (ред. „Світла") і Фіняковського, арештованих за мниму участь у минім зїзді КПЗУ в Данціґу. На Волині випущено на волю арештованих під тим самим закидом б. послів Чучмая, Козицького і Братуня.

— **Новий чи старий власник „Нашого Життя"?** Ще від 1919 р. виходить у Холмі тижневик „Наше Життя", заснований братами Васильчуками. На протязі останніх літ переходив він під світоглядовим і партійним оглядом усякі метаморфози. З непартійного став він спершу органом Сел. Союзу, опісля органом Сель-Робу, а тепер органом Сель-Роб-Правиці. І може булоб „Наше Життя" ще довго влізалося в сель-робівську одежу, якби не вибори. Саме тепер Антін Васильчук, один з його основників, що фіґурував правно як видавець, бажаючи за всяку ціну здобути мандат, пригадав собі свої колишні „права", зявився в редакції „Нашого Життя", випросив з неї б. посла і головного керманича Сель-Роб-Правиці і сам засів на його місці. Таким чином „Наше Життя", ставши злоб-органом А. Васильчука, знову переходить основну метаморфозу.

— **Д-р Мих. Лозинський,** що перед двома роками виїхав на Рад. Україну, займає тепер штатну посаду професора Інституту Нар. Господарства в Харкові, а позатим працює також у Харк. Наук. Т-ві, в кодифікаційнім відділі народн. комісаріяту юстиції і в Юридичнім Т-ві. З кінцем цього року мають вийти дві великі наукові праці проф. д-ра М. Лозинського: „Підручник міжнародного права" і „Галичина в рр. 1918—1920".

— **Мих. Голинський,** перший тенор державної опери в Харкові, співає в неділю, 26. ц. м. в год. 7.10 вечером твори галицьких композиторів у радіо. Хвиля: 477 або 1700.

— **Курси артистичного промислу.** Міський музей арт. промислу у Львові (Гетьманська 20) відчиняє від 1. марта 1928 р. 1) Курс відручних і технічних рисунків для ремісників (оплата за курс 30 зол.); 2) Шість курсів дрібного арт. промислу для всіх: а) метопластика, б) батік, в) переплетні папери та палітурки, г) шкіряні прикраси, д) деревляні прикраси, пластичне випалювання, ж) моделювання. За курс по 15 зол. Курси йтимуть вечером від г. 18—21. Вписи у Музею від 11—13 г. і від 19—20-ої.

— **З почтових куріозів.** З канцелярії адв. д-ра Мих. Волошина, Львів, вул. Шашкевича 2, висланий був лист до гром. Петра Волошина, господаря в Ролеві, п. Доброгостів. Лист адресований виразно й читко по українськи, місцевість і почта подані й по польськи. Тимчасом лист цей зайшов якимсь чудом аж у... Париж, де французи його адресу відчитали і справили, куди слід, про що свідчить дописка: Pétro Volochine, propriétaire... Лист після двох тижнів вернув з поворотом до рук адресата. І скажіть, чи не справна наша почта? І що то за почтовий геній переміняв незнану нікому місцевість Ролів у — Париж?

— **Алькоголь на борг** продаватись не буде. Так скаже небавком новий польський протиалькогольний закон. Власники шинків і ресторанів, що захотять піти назустріч справі своїх гостей, які не мають грошей, можуть за цю чемність утратити концесію.

— **Передчасна звістка.** Польська преса заперечує пущену в світ новину про дозрілий проект реформи подружого права, який приготовляє уряд. Таких проектів є багато, але вони не попадуть у сойм раніше як за два роки. Отже всі ті, що рахують на спеціяльні полекші при розводах не повинні жити такою химерною надією!

— **Рекорди.** Мадярська статистика каже, що в 1926 р. на 8 міліонів мешканців 4000 особи пробувало вмерти; між ними було 1079 офіцирів і 1032 жовнірів. Виходить, що мадярська армія має найбільше вояків, що стріляють... до себе! — Англ. летун Гінклер здобув 4 нові рекорди: найдовший час перелету на просторі — 16 днів з Англії до Австралії, найдовший лет для одної людини, найдовший хований лет і найкращий час перелету з Англії до Австралії. — Свіжий шурин кайзера Вільгельма, Зубков, не мусить почувати себе добре в родині Гогенцолернів ані щасливим у подружі з його старою сестрою, коли впився в одній берлінській виборчі до нестями, так, що побив службу та посудину і мусів піти аж до поліц. арештів.

— **Померли:** льорд Кільмарнок, член міжсоюзної комісії в Рейнляндії, перший англійський посол у Німеччині після війни, автор кількох комедій і численних політичних статтей.

— **Літературний куток.** Данія теж за прикладом Франції, Німеччини та Італії хоче мати свою Академію безсмертних; не 40, а тільки 17. Їх мають вибрати загальним голосуванням зпоміж робітників пера або й при співучасти читачів преси. Академія називатиметься скромно „Радою письменників". — Ромен Роллян в останнім числі журналу „Европа" відповідає довшою статтею на прилюдні листи Бальмонта і Буніна про теперішню атмосферу творчої праці в СРСР. Роллян розуміє сум і горе обох письменників емігрантів, співчуває їм і не дивується, що вони могли бути обурені його ювилейними привітом з приводу 10-ліття жовтневої революції. А проте обраховуючи суму терпінь СРСР за цих 10 літ і засоби воюючих сторін Роллян каже, що „в боротьбі революційної Росії з державами світа для нього вибору бути не може", себ-то він став на боці революції і на закінчення своєї статті цитує слова Кондорсе (перед самогубством): „Поступ людства здобувається міліонами жертв". — Папа у спеціяльній промові до проповідників, яких підготовляв до великого посту підкреслював потребу боротьби із творами Д'Анунція, які уряд видає незвичайно богато, а які ширять безбожність.

— **5000-літня могила.** У халдейськім місті Ур, батьківщині старозавітнього Авраама, археольоги Британського Музею і пенсильванського університету найшли дорогоцінну могилу давніх мешканців цієї околиці сумерійців. Є це могила короля та його жінки, Шубади. Із розкопок видно, що в обороні могили королевої багато жовнірів згинуло колись на місці; вони лежать там досі із потрощеними шоломами та кістками. Біля них багато гаремових жінок, що вмерли з горя, всі прибрані в найдорожчих шатах. Сама королева Шубад, досі прибрана, мов царівна з казки: ґірляндами золота, дорогоцінними каміннями, коралями, перстенями, перламутром, ланцюшками, золотими підвісками, гребінчиками та шпильками. Коридори, що ведуть до цієї могили викладані дорогим камінням, з їх луки найстарші які досі знаємо; бо дотеперішні склепіння не були старші ніж з 3000 р. ч. Хр.

— **Ще про тайну Рудольфа.** Сестрінка австрійської цісарeви Елисавети, графиня Ляріш, що два роки тому вийшла за багатого американського фармера на Фльориді, пригадала світові через американську пресу власну особу і досі невияснену трагедію смерти архикн. Рудольфа. Муж Ляріш — Мaерс, першорядний чудак. Графиня мусіла вести на селі таке одноманітне життя, відрізане від світа, що час убивала голівлею... молодих алігаторів. Ляріш була найближчою приятелькою Марії Вечери, що згинула з Рудольфом і одержала від неї листа на кілька годин перед її смертю; цього листа вона має досі в себе і там сказано, що Вечера в згоді з Рудольфом добровільно рішила вмерти. Чи це заява вдоволить усіх, що ломлять собі голову над тайною трагедії в Маєрлінґ, сумніваємось. Розведена своячка Габсбурґів переселилась у Ню Йорк до інституту одної приятельки, де вчиться виховувати недужі діти.

— **Жарти життя.** Перед цивільним судом у Мюнхені, де розбирали розводову справу, покликали зовсім небувалого свідка — канарка. Справа була незвичайно заплутана, бо муж і жінка взаємно обвинувачували себе, що є жертвою побоїв другої, сильнішої сторони. Тоді судде пригадав собі, що в слідстві муж кинув фразу, що навіть канарок, який був свідком прикрих подружих сцен бився як опутаний у клітці, коли тільки бачив, як його жінка підходила до нього, мужа. Тому, що судде не міг покликати інших наочних свідків, що потвердили би правдивість подружих бійок, він мав Соломонову ідею і казав принести на салю розправ канарка. Тоді казав підійти жінці до мужа. Канарок негайно почав переляканий трястись і кричати. Жінка почала плакати і визнала правду; розвід проголошено, зазначивши, що винуватою частиною є жінка. Подружні пари! Коли хочете суперечатись у чотири очі, виносіть із кімнати канарка!

— **Пророк Йона і сучасна зоольогія.** Американський теольогічний журнал „Прінстон теольоджікел рівю" приносить в останнім числі зоольогічну розвідку д-ра Амбоз Вільсона, який доказує, що пригода пророка Йони науково зовсім можлива. Д-р Вільсон каже, що цей „кит" (як хоче евангелист Матей) або „велика риба" міг бути одним родом кита („кашальо") завдовшки 24 м., що ширяв по малоазійськім побережі. Нутро цієї риби таке велике, що 20 людей може стояти там вигідно. Щодо вузької гортанки то кит цього роду має її з'ярда широку. Щодо трьохденного побуту в його череві то кит мусить мати там повітря, щоби міг плавати а температура не є там уже така гаряча щоби не можна в ній жити. Д-р Вільсон

пригадує два відомі випадки з нових часів, коли люди проглинені китом, вернулись із його черева живими. Один випадок трапився 1891 р. біля Фалькляндських островів, з моряком Бартлі, якого добули живим із черева кита, вбивши потвору; правда, що моряк лишився на все життя смертельно блідим. Другий випадок ідомий із моряком Енкінсом, якого кит виплював назад. Отже пророк Йона міг пробути в череві кита, — не зовсім добре, але міг.

— **Світова всячина.** Конфлікт у нім. металевім промислі поладнаний. — Ідуть переговори про заснування спільного англьо французького банку, між представниками обох державних банків. — Бувш. нім. кронпрінц узяв участь у маніфестації в честь афганістанського еміра; його участь уважають великим нетактом. — У СРСР найшла епідемія на пожежі фабрик; за останні дні згоріли фабрика ниток „Кордолент", фабрика консервів у Москві і фабрика ламп у Ленінграді. — Тоді, як у інших державах населення зменшує свій нормальний зріст, Італія має за останній рік на 40.000 осіб більше приросту, як минулого. — У Палестині знову відчули подвійний землетрус. — У Берліні прийшло до скандальних демонстрацій підчас відчиту голяндського лікаря Теодора Вандервельде „Еротизація подружа як його рятунок". — Кн. Ліхтенберський, споріднений з російськими Романовими, згинув на перегонах мотоциклів у Франції. — На острові Самоа збунтувались туземці.

— **Carne vale!** Короткий сьогорічний карнавал не дав змоги всім „алчущим" танцю розрухати своїх ніг. Дехто не мав грошей на високі вступи, дехто не мав бальового одіння. Ідучи на зустріч покривдженим — уладжує „Червона Калина" 25. II. 1928 в салі „Народнього Дому" вечерниці, на які і вступ буде дешевий і одяги звичайні і настрій не натягнений і родинна атмосфера. „Червона Калина" не числить на зиск, а на добру забаву для гостей. Запевняють про те оголошення, аранжери вечерниць і досвід з минулого року.

— **Виклад проф. Боберського. Заходом Т-ва „Українська Бесіда" відбудеться в неділю, 26-го ц. м. виклад нашого заслуженого діяча проф. І. Боберського: „Про наших переселенців у Канаді й їх життя".** Початок точно о год. 6-тій вечером.

— **Дня 5. лютого 1928 р.** відбулися **Звичайні Загальні Збори** Українського Технічного Товариства на яких вибрано Головний Виділ у слідуючім складі: голова інж. Андрій Корнеляя, І. містоголова інж. Володимир Дутка, II. містоголова інж. Павло Волосенка, секретар інж. Олександер Охрим, касієр і адміністратор „Технічних Вістей" інж. Павло Дурбак, редактор „Технічних Вістей" інж. Ярослав Стефанович, бібліотекар інж. Олександер Пежанський, господар інж. Евген Нагірний, члени виділу: інж. Роман Барвінський інж. Родіо Зарицький, інж. Осип Васюта, інж. Михайло Павлов, інж. Семен Новаковський.

Передвиборчі віча і збори.

ПОЗІР ЛЬВІВ!!!

В неділю 26. лютого відбудеться велике передвиборче загальноукраїнське віче в салі Сокола-Батька (дім Дністра) у Львові. Початок точно в год. 12.30 в полудне.

Позір громадяни Городецької дільниці!

Льокаль Виборчого Комітету Українського Нац. Обєднання на Городецьку дільницю міститься в салі Сокола III., вул. Городецька ч. 95. Урядові години щоденно від 10—12 передпол. і від 4—7 вечером.

ОКРУГ 53 (СТАНИСЛАВІВ).

Позір Надвірнянщина!

Дня 27. лютого ц. р. передвиборче віче в **Пнівю.**

Дня 28. лютого велике повітове віче в салі „Народнього Дому" в **Надвірній.** Початок в год. 1-шій в полудне. Реферувати на вічах будуть кандидати листи ч. 18. на 53. округ.

Позір Снятинщина!

Дня 26-го лютого ц. р. в год. 12.30 відбудеться окружне передвиборче віче в **Козьовій** для сіл: Козьова, Орава, Оряшин, Головецько, Грабовець і Риків. Реферують о. Притулак і д-р Дольницький.

Дня 26-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Роженці Вижній і Нижній.**

В четвер 1. березня відбудеться друге передвиборче віче в **Синевідську Вижнім.** Промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Войнилівщина!

В понеділок, 27-го лютого відбудеться передвиборче віче в **Томашівцях,** на якім промовляти буде кандидат А. Максимович.

Жіночі віча

26-го лютого ц. р. **Баня Косівська** год. 3-а попол., **Тустановичі** в год. 3-ій попол.

В неділю дня 26-го лютого ц. р. відбудуться передвиборчі віча: в **Трускавці, Лішні, Унятичах, Лужку Долішнім, Броници і Доброгостеві.** — Дня 25-го лютого ц. р. відбудеться передвиборче віче в **Губичах.**

Позір Збаражчина і Новоселеччина!

Дня 26. лютого 1928 р. в неділю відбудеться велике віче УНДО в **Новому Селі.**

Дня 1. березня 1928 р. в четвер відбудеться велике віче УНДО в **Збаражі.**

Теребовельщина позір!

Дня 26. лютого ц. р. велике віче в **Остівци** в 12-ій год. в полудне на церковному майдані.

Дня 27-го лютого ц. р. віче в **Залавю** в 4-ій год. пополудні.

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дирекцією п. Стадника (вул. Шашкевича).

25-го г. 7·30 веч. „Пяний медвідь і чорна пантера" В. Винниченка.

26-го г. 3 попол. „Мартин Боруля" К. Карого.

26-го г. 7·30 веч. „Циганське кохання".

27-го г. 3·30 попол. „Дон Кіхот з Етенгайму" Л. Галана (для молоді знижка).

Міський великий театр:

25-го г. 3·30 попол. „Цілунок Попелюшки" (для молоді).
25-го г. 7·30 веч. „Жидівка".
26-го г. 3·30 попол. „Чичурек".
26-го г. 7·30 веч. Страшний Двір".
2.-го г. 7·30 веч. „Страшний Двір".

Міський „Театр Новин":

25-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".
25-го г. 3·30 попол. „Хай мене чорти..."
26-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".
27-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".
28-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пушти".

Кіна.

Апольльо: „Червона тенетниця".
Лев: „Верден".
Палас: „Графиня Давішев".
Фатаморгана: „Білі ночі".
Casino: „Дощ рож".

Відозви й комунікати

Поклик до студентів вищих шкіл, жіноцтва й робітництва.

В повній мобілізації всіх наших сил, певні побіди йдемо у виборчий бій в дні 4. березня. Для завершення цілої акції і освідомлення деяких шарів робітництва, що є ще під чужим впливом, потрібна нам Ваша негайна поміч.

І тому просимо студентство вищих шкіл, жіноцтво, робітництво і всіх тих, що хотіли би присвятити кілька вечірних годин на протязі 5 днів, при чому найшли би милу розривку, в виборчій акції і народній справі віддали би велику прислугу, всіх людей доброї волі (потрібно їх яких 150) прийти в понеділок дня 27. лютого в год. 6. вечером до т-ва „Сила", вул. Краківська ч. 17, І. пов. — де дістануть потрібні інформації.

За Український Нар. Виборчий Комітет м. Львова: Е. Ігнат — голова.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. II. Карабіневича:

Устечко:
26. II. Іспанська муха.
Заліщики:
27. II. Ґейша.
28. II. Царевич.
Тлусте:
29. II. Пан Твардовський.
Ягольниця:
1. III. Пан Твардовський.
2. III. Вихрест.
Копичинці:
3. III. Царевич.
4. III. Два злодії.

До Театру заанґажована артистка Ужгородського Державного Театру п. Левитська. 3—?

Тов. „Медична Громада" повідомляє, що в дні 26. ц. м. в год. 10 рано в салі „Акад. Дому" при вул. Супінського 21 відбудеться відчит тов. Купика Василя п. н. „Про туберкульоз і боротьбу з ним". 2-2

Українське Технічне Товариство просить всіх членів подати адреси техніків, які пошукують заняття і посад в ціли ведення евіденції.

Заява.

Головна Рада Союзу Українських Приватних Службовиків („Супруг") у Львові помістила в органі „Службовик" ч. 1.—3. за січень—березень 1928 р. між іншими статтю під заголовком: „З Пенсійного Інституту українських прив. Службовиків", якої кінцевий уступ звучить: „Беручи однак на увагу, що загал службовиків „Дністра" не добре поінформований в справі згаданої дезерції Головна Рада „Супруга" рішила уділити всім Дністрoвцям, членам „Супруга", лише догану за брак у них професійної дисципліни. Пана І. Пака по переведенні слідства Головна Рада виключила з нашої організації".

Важко скривджені змістом цієї статті, службовики „Дністра" на своєму „задгок" скликаному Загальному Зборі ц. м. винесли одноголосно ось які резолюції:

1) Всі службовики „Дністра" висловлюють своє повне узнання тов. Ількові Пакові за його становиско в справі виступлення урядовців „Дністра" з Пенсійного Інституту та солідаризуються вповні з його становищем;

2) висказують глибокий жаль з приводу незаслуженої моральної кризи, нанесеної тов. Ількові Пакові нічим неоправданої згаданої дезерції. Гол. Рада „Супруга" про виключення його з організації;

3) Зокрема зібрані службовики „Дністра", члени „Супруга", застерігаються проти опінії поширюваної Головною Радою „Супруга" наче би вони зважилися на виступлення з Пенсійного Інституту з причини непоінформування в справі і в намірі нанесення шкоди всім прочим службовикам членам „Супруга" обезпеченим в Пенсійнім Інституті — і заявляють, що приймають повну відповідальність за цей крок перед загалом української суспільности і „Супруга" і готові понести випливаючі з сего консеквенції; зокрема застерігаються проти рішення Головної Ради, проголошеного в часописі „Службовик" ч. 1.—3. за 1928 р., яким уділено догану щодо форми і змісту — та ствержують, що се рішення винесено заочно, без попереднього повідомлення, переслухання і доказового поступовання.

РАДА СЛУЖБОВИКІВ „ДНІСТРА":
І. Мороз В. Завадський

Пописуйте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.